

VÁNOČNÍ PŘÁNÍ PREZIDENTA UKRAJINY

Drazí Ukrajinci!

Dnešní večer je velmi zvláštní – Štědrý den. Je to jedinečný čas, naplněný zvláštním duchem, s vlastním zvláštním kouzlem pro nás všechny. Protože tento večer je skutečně o nás všech. O všem, co dělá Ukrajince tím, kým jsme. Je to láska k našemu domovu, našim kořenům a našim tradicím. Je to štěstí celé rodiny, která se shromáždí kolem jednoho

stolu – konečně se setká, obejmeme se a zeptá se jeden druhého: „Jak se máš?“ To vše bylo vždy nedílnou součástí našich Vánoc. Ale už čtvrtý rok po sobě – čtvrtý rok totální války za nezávislost – se objevují pokusy nám to všechno vzít. A přesně to dnes bráníme: naši zemi, naše rodiny, ten vytoužený pocit míru a klidu ve vlastním domově. Když je nám teplo. Když máme lahodné jídlo. Když jsme spolu. A navzdory všemu jsme dnes i spolu. A tak to bude i dnes, protože nezáleží na tom, jestli jsme odděleni nebo tváří v tvář – Ukrajinci... Ukrajinci jsou spolu. A nikdo nám tento pocit nemůže vzít. Je to tento pocit, který nám dává naději, dává nám toto všechno a pomáhá nám vydržet – navzdory všemu.

Vánoce slavíme v těžké době. Bohužel, ne všichni jsme dnes večer doma. Bohužel, ne všichni stále mají domov. A bohužel, ne všichni jsou dnes večer s námi. Ale navzdory veškerému utrpení, které Rusko přineslo, není schopno okupovat ani bombardovat to, na čem záleží nejvíc. To je naše ukrajinské srdce, naše víra jeden v druhého a naše jednota.

A proto miliony z nás budou dnes večer čekat na první hvězdu na obloze. Na obloze nad Kyjevem a Zakarpatím, Oděsou nebo Kupjanskem – ať už jsme kdekoli. Ukrajinci jsou dnes večer pohromadě – slaví Vánoce ve stejný den jako jedna velká rodina.

Válečné časy nás bezpochyby změnily. A teď už nezáleží ani tak na tom, jak si vyzdobíme domov, ale spíše na tom, jak ho bráníme. A sotva záleží na tom, jaké pokrmy jsou na stole – záleží na tom, kdo u stolu sedí.

A že ti, kteří nás právě teď brání a nemohou být nablízku, nemohou být doma, jsou stále v kontaktu. Že můžeme slyšet jejich hlas, být jen na minutu, a přijmout to nejcennější poselství ze všech: „Jsem v pořádku.“ A radost dnes nepramení z jasného osvětlení, ale jednoduše ze světla – světla v našich domovech a světla v nás.

A jsme šťastní, když slyšíme hudbu Vánoc, ale ještě víc, když neslyšíme hudbu zla – když neslyšíme drony a rakety létající nad hlavou.

V předvečer Vánoc Rusové opět ukázali, kým doopravdy jsou. Masivní ostřelování, stovky „šahíd“, balistické rakety, útoky Kinžal – všechno bylo použito. Takhle se chová bezbožný úder. Takhle jednají ti, kteří nemají absolutně nic společného s křesťanstvím ani s čímkoli lidským.

Ale držíme se. Podporujeme se navzájem. A dnes se modlíme za všechny v první linii – aby se vrátili živí. Za všechny v zajetí – aby se vrátili domů. Za všechny naše padlé hrdiny, kteří bránili Ukrajinu za cenu vlastních životů. Za všechny, které Rusko zahnilo do okupace a donutilo uprchnout. Za ty, pro které je to těžké, ale kteří neztratili Ukrajinu v sobě – a proto je Ukrajina nikdy neztratí. Dnes stojíme bok po boku. Neztratíme se ve tmě. Ať už osobně, nebo v myšlenkách, budeme si navzájem přát vše nejlepší, budeme se objímat a hřát, zavoláme rodičům, políbíme děti, pevně obejmeme své blízké – a samozřejmě budeme pamatovat – pamatovat na všechny naše lidi. A dokud toto všechno žije v našich srdcích, dokud v nás žije člověk, dokud naše víra – a tato jednoduchá, ale silná lidská touha žít – nevyhasne, žádné zlo nemá šanci. A dalším důkazem toho jsou naše úžasné děti, které se v těchto dnech shromažďují, oblékají se do různých kostýmů a vycházejí – stejně jako dříve – aby lidem přinesly radostnou zprávu: narození Syna Božího. A stejně jako dříve otevíráme své dveře a otevíráme svá srdce a zachováváme si své tradice; a stejně jako dříve si všichni společně zpíváme koledy. A je tak důležité, a tak vzácné, že toto všechno přetrvalo – že to nezmizelo, nebylo vymazáno, nebylo zapomenuto – že to pokračuje a žije dál. A dokud to tak bude pokračovat, nezmizeli jsme, život zvítězí a Ukrajina bude zachována.

Drazí lidé,

Od pradávna Ukrajinci věřili, že na Štědrý večer se otevírá nebe. A když jim sdělíte svůj sen, jistě se splní. Dnes máme všichni jeden sen. A jedno přání si přejeme – pro všechny.

„Ať zhyne,“ může si myslet každý z nás. Ale když se obracíme k Bohu, samozřejmě prosíme o něco většího.

Prosíme o mír pro Ukrajinu. Bojujeme za něj. A modlíme se za něj. A zasloužíme si ho. Aby každá ukrajinská rodina žila v harmonii. Aby se každé ukrajinské dítě mohlo radovat z daru, usmívat se a zachovat si tu tak důležitou dětskou víru v dobro a v zázraky.

Aby oči našich dětí, oči našich rodičů, našich blízkých, našich rodin konečně přestaly plakat. Aby zvítězilo dobro a pravda. Aby zvítězil mír. Abychom tu byli my. A aby tu byla Ukrajina. A nevyhnutelně den, kdy se všichni sejdou doma v prvním mírovém roce, na pokojné Vánoce, a řeknou si navzájem: „Kristus se narodil! Oslavujte ho!“

Blahopřeji vám všem k svátku, milí Ukrajinci! Každému z vás přeji veselé Vánoce, lahodnou kutju a samozřejmě mír pro nás všechny!

Pečujte o sebe, starejte se o své rodiny, starejte se o naši Ukrajinu!

Kristus se narodil! Oslavujte ho!